Zobrazování dýmu simulovaného pomocí částicového systému

Petr Mohelník ¡xmohel01@stud.fit.vutbr.cz¿, Tomáš Růžička ¡xruzic42@stud.fit.vutbr.cz¿

29. prosince 2015

1 Úvod

Tato práce se zaměřuje na realistickou simulaci a zobrazení dýmu pomocí grafické karty. Využití by mělo být v aplikacích pracujících v reálném čase, např. hrách. V počítačových hrách může být dým využit u explozí, mlhy, ohně apod.

2 Teorie

V této kapitole je popsána teorie použitá při výpočtu a zobrazení dýmu.

2.1 Simulace

Přístupy pro simulaci kapalin a plynů se dají rozdělit do dvou kategorií. Jeden je Eulerův přístup, kde je prostor rozdělen na fixní 2D nebo 3D mřížku. Každá buňka v mřížce obsahuje informace o kapalině nebo plynu na dané neměnné pozici. Tyto informace mohou být tlak, hustota, teplota, viskozita aj. Oproti tomu Lagrangeův přístup využívá částice s proměnlivou pozicí jako nositele informace. Není vázán na fixní mřížku a může se libovolně rozpínat v prostoru. Na druhou stranu může být výpočetně náročnější kvůli nutnosti vyhledávání okolních částic. Tyto přístupy se někdy kombinují.

V tomto projektu jsme zvolili $Lagrangeovu\ metodu$ založenou na $Smo-othed\ Particle\ Hydrodynamics\ (SPH)$, která pro simulaci využívá částice. Řeší nestlačitelnost, symetrii sil, konzervaci hybnosti. SPH je interpolační metoda. Každá částice má prostorovou vzdálenost h určující, které okolní

částice na ní mají vliv. V SPH se fyzikální hodnota na pozici ${\bf r}$ určí jako vážená suma fyzikálních hodnot ϕ_j sousedních částic j:

$$\phi(\mathbf{r}) = \sum_{j} m_{j} \frac{\phi_{j}}{\rho_{j}} W(\mathbf{r} - \mathbf{r}_{j}, h)$$
(1)

kde m_i je hmotnost částice. Hmotnost je konstantní po celou dobu simulace a shodná pro všechny částice a $W(\mathbf{r}, h)$ je symetrická vyhlazovací funkce. Hustota ρ_i se vypočítá:

$$\rho_i = \sum_j m_j W(\mathbf{r}_i - \mathbf{r}_j, h) \tag{2}$$

kde \mathbf{r}_i je pozice částice i. Akcelerace \mathbf{a}_i částice i se určí následovně:

$$\mathbf{a}_i = \frac{\mathbf{f}_i}{\rho_i} \tag{3}$$

kde \mathbf{f}_i se spočítá jako $\mathbf{f}_i = \mathbf{f}_i^{viscosity} + \mathbf{f}_i^{pressure} + \mathbf{f}_i^{external}$.

Tlaková síla $\mathbf{f}_i^{pressure}$ je ze vztahu 1 určena:

$$\mathbf{f}_{i}^{pressure} = \sum_{j} m_{j} \frac{p_{j}}{\rho_{j}} \nabla W(\mathbf{r}_{i} - \mathbf{r}_{j}, h)$$
(4)

Bohužel tato síla není symetrická, jak může být vidět při interakci pouze dvou částic. Gradient je nula uprostřed, proto částice i využívá pouze tlak částice j pro výpočet síly a naopak. Tlak v lokacích dvou různých částic není shodný. Tlaková síla je symetrizována následovně (mohou být i jiné tvary rovnice pro symetrizaci):

$$\mathbf{f}_{i}^{pressure} = \sum_{j} m_{j} \frac{p_{i} + p_{j}}{2\rho_{j}} \nabla W(\mathbf{r}_{i} - \mathbf{r}_{j}, h)$$
 (5)

Tlak p_i se určí pomocí modifikované rovnice ideálního plynu:

$$p_i = k(\rho - \rho_0) \tag{6}$$

kde ρ_0 je klidová hustota.

Síla viskozity $\mathbf{f}_i^{viscosity}$ je z rovnice 1 určena:

$$\mathbf{f}_{i}^{viscosity} = \mu \sum_{j} m_{j} \frac{\mathbf{v}_{j}}{\rho_{j}} \nabla^{2} W(\mathbf{r}_{i} - \mathbf{r}_{j}, h)$$
 (7)

kde μ je viskozita kapaliny nebo plynu a \mathbf{v}_i je rychlost částice i. Tato síla je také nesymetrická. Je symetrizována následovně:

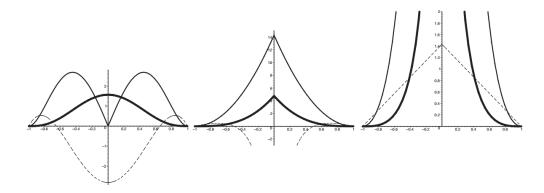
$$\mathbf{f}_{i}^{viscosity} = \mu \sum_{i} m_{j} \frac{\mathbf{v}_{j} - \mathbf{v}_{i}}{\rho_{j}} \nabla^{2} W(\mathbf{r}_{i} - \mathbf{r}_{j}, h)$$
(8)

Pro kapalinu by bylo vhodné počítat povrchové napětí. To my pro dým nepotřebujeme. Určujeme vztlakovou sílu, která je způsobena šířením teplot. My modelujeme izotermální plyn proto ji vypočítáme jako:

$$\mathbf{f}_{i}^{buoyancy} = b(\rho_{i} - \rho_{0})\mathbf{g} \tag{9}$$

kde b>0 je koeficient vztlaku. Pokud bude hustota menší než klidová, částice budou tlačeny vzhůru.

Vyhlazovací funkce $W(\mathbf{r},h)$ velmi ovlivňují rychlost, stabilitu a přesnost SPH metod. Používáme tři různé kernely, pro dosažení co nejlepších výsledků simulace, (obr. 1). Jeden pro výpočet hustoty, druhý pro tlakovou sílu a třetí pro sílu viskozity.

Obrázek 1: Použité kernely. Zleva doprava použity pro výpočet hustoty, tlakovou sílu a sílu viskozity. Tlusté čáry jsou kernely, tenké gradienty a šrafované Laplaciány.

Pro integraci částic v čase používáme Eulerovo schéma. Zde se prvně aktualizuje pozice rychlost \mathbf{v} :

$$\mathbf{v}_{t+\delta t} = \mathbf{v}_t + \delta t \mathbf{a}_t \tag{10}$$

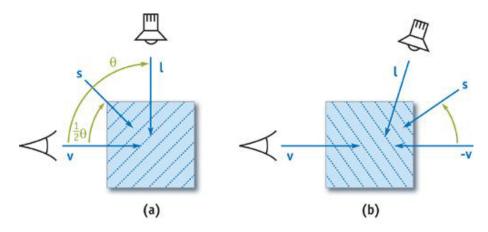
Poté se aktualizuje pozice r:

$$\mathbf{r}_{t+\delta t} = \mathbf{r}_t + \delta t \mathbf{v}_{t+\delta t} \tag{11}$$

Následně se určují kolize. Při kolizi s prostředím je částice odražena směrem od překážky.

2.2 Vykrelsení

Při kroku vykreslování jsme vycházeli z [Gre12], kde byla představena technika seřazení pomocí tzv. half vektoru (HV). Tento vektor je otočen mezi směrem pohledu kamery a pozice světla (obr. 2). Hlavní výhodou je, že k vykreslení stačí pouze jedna hloubková mapa. Dým je pak vykreslen v postupných řezech, které jsou kolmé ke směru HV. A díky tomu lze akumulovat zastínění pomocí blendingu do tzv. light bufferu (LB) a také vypočítat hloubkovou mapu.

Obrázek 2: Ukázka dvou případů výsledku *half vektoru*, který je umístěn mezi vektor pohledu kamery a směru světla.

Nicméně při kreslení je důležité, aby byl dým kreslen správným směrem. Pokud je směr světla a pozorovatele podobný (úhel mezi nimi je menší než 90°) potom je dým kreslen zepředu dozadu. Pokud světlo leží naproti kameře, potom jsou částice kresleny zezadu dopředu.

Samotné řazení řezů pracuje na principu projekce pozice částice na HV. Tuto projekci lze jednoduše spočítat pomocí skalárního součinu.

Při stínování je pak využit výsledek *light bufferu* spolu se *stínovou mapou*.

3 Popis řešení

Tady stručně popište, jakým způsobem jste prakticky projekt řešili. Uveďte zejména použité technologie a algoritmy. Zaměřte se hlavně na zajímavé a důležité části implementace a také na problémy, které jste řešili. Není nutné popisovat každou třídu.

Např. uveďte, jak jste matematický popis z předchozí kapitoly implementovali prakticky.

4 Vyhodnocení

Tady by mělo být napsané jak to funguje. Protože se jedná o počítačovou grafiku nebo vidění, tak by tady měl byt screenshot, ze ktereho bude poznat jak to funguje. K tomu by měla být idealně tabulka s vyhodnocením jak přesně/rychle to funguje.

5 Závěr

Tady by mělo být stručně napsané jak to funguje.

Reference

[Gre12] Simon Green. Volumetric particle shadows. Technical report, NVIDIA, 2012.